

- 2) Следва ли — доколкото при изброяването на посочените в предходния въпрос „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, е използван изразът „но не се ограничава до“ — да се счита, че тези стимули включват конкретно освобождаване от облагане, тоест, забрана на всякакъв вид специален или отделен налог върху енергията от възобновяеми източници, установен в допълнение към общите данъци, с които се облагат икономическата дейност и производството на електроенергия? Едновременно и в рамките на същата точка, се поставя и следният въпрос: следва ли да се счита за обхванато от посочената по-горе обща забрана натрупването, едновременното налагане или припокриването на няколко общи или специални налога, дължими на различните етапи от производството на енергия от възобновяеми източници и на същото основание като разглежданата такса върху вятърната енергия?
- 3) В случай че отговорът на предходния въпрос е отрицателен и облагането на енергията от възобновяеми източници се приеме за допустимо, следва ли, за целите на предвиденото в член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО, понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че обхваща цели, които трябва да са изключителни, както и че от гледна точка на неговата структура налогът върху енергията от възобновяеми източници трябва действително да има неданъчна природа, а не просто да е предназначен за набиране на бюджетни приходи?
- 4) Следва ли — като се има предвид, че член 4 от Директива 2003/96/ЕО, отнасящ се до нивата на облагане, които държавите членки трябва да прилагат за енергийните продукти и електроенергията, определя като референтни минималните нива на облагане, посочени в тази директива и схващани като общите наложени задължения, обхващащи всички преки или косвени данъци, с които тези продукти се облагат при пускането им за потребление — тези общи наложени задължения да се схващат в смисъл, че от изискваното от Директивата ниво на облагане се изключват националните налози, които нямат действително неданъчна природа, както от гледна точка на тяхната структура, така и с оглед на специалното им предназначение, съобразно тълкуването, което ще бъде дадено във връзка с предходния въпрос?
- 5) Представява ли понятието „такса“, използвано в член 13, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да бъде тълкувано възможно най-разширително, като обхващащо и като синоним на понятието за налог в най-общ смисъл?
- 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли предвидените в посочения член 13, параграф 1, буква д) такси, плащани от потребителите, да включват само налози или данъци, предназначени да компенсират, при необходимост, вреди, причинени от въздействието върху околната среда, и да поправят със събраните суми вредите от това отрицателно въздействие или засягане, но не и налозите или данъците, с които се облагат нематериалните енергии и които на първо място са предназначени за набиране на бюджетни приходи?

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания),
постъпило на 20 април 2016 г. — Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A./Comisión Superior
de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha**

(Дело C-221/16)

(2016/C 243/21)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Страни в главното производство

Жалбоподател: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.

Отговорник: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли — при положение че определените в член 2, буква к) от Директива 2009/28/ЕО „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, са замислени като инструменти за постигане на предвидените в посочената Директива 2008/28/ЕО цели за потребление на енергия от възобновяеми източници — да се счита, че тези стимули или мерки са задължителни и обвързващи за държавите членки и имат директен ефект, доколкото засегнатите частноправни субекти могат да се позовават на тях и да искат те да бъдат приложени от всички държавни, съдебни и административни органи?
- 2) Следва ли — доколкото при изброяването на посочените в предходния въпрос „схеми за подпомагане“, включващи данъчни стимули като данъчни облекчения или намаления и връщане на платени данъци, е използван изразът „но не се ограничава до“ — да се счита, че тези стимули включват конкретно освобождаване от облагане, тоест, забрана на всякакъв вид специален или отделен налог върху енергията от възобновяеми източници, установен в допълнение към общите данъци, с които се облагат икономическата дейност и производството на електроенергия? Едновременно и в рамките на същата точка, се поставя и следният въпрос: следва ли да се счита за обхванато от посочената по-горе обща забрана натрупването, едновременното налагане или припокриването на няколко общи или специални налога, дължими на различните етапи от производството на енергия от възобновяеми източници и на същото основание като разглежданата такса върху вятърната енергия?
- 3) В случай че отговорът на предходния въпрос е отрицателен и облагането на енергията от възобновяеми източници се приеме за допустимо, следва ли, за целите на предвиденото в член 1, параграф 2 от Директива 2008/118/ЕО, понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че обхваща цели, които трябва да са изключителни, както и че от гледна точка на неговата структура налогът върху енергията от възобновяеми източници трябва действително да има неданъчна природа, а не просто да е предназначен за набиране на бюджетни приходи?
- 4) Следва ли — като се има предвид, че член 4 от Директива 2003/96/ЕО, отнасящ се до нивата на облагане, които държавите членки трябва да прилагат за енергийните продукти и електроенергията, определя като референтни минималните нива на облагане, посочени в тази директива и схващани като общите наложени задължения, обхващащи всички преки или косвени данъци, с които тези продукти се облагат при пускането им за потребление — тези общи наложени задължения да се схващат в смисъл, че от изискваното от Директивата ниво на облагане се изключват националните налози, които нямат действително неданъчна природа, както от гледна точка на тяхната структура, така и с оглед на специалното им предназначение, съобразно тълкуването, което ще бъде дадено във връзка с предходния въпрос?
- 5) Представлява ли понятието „такса“, използвано в член 13, параграф 1 от Директива 2009/28/ЕО, самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да бъде тълкувано възможно най-разширително, като обхващащо и като синоним на понятието за налог в най-общ смисъл?
- 6) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли предвидените в посочения член 13, параграф 1, буква д) такси, плащани от потребителите, да включват само налози или данъци, предназначени да компенсират, при необходимост, вреди, причинени от въздействието върху околната среда, и да поправят със събраните суми вредите от това отрицателно въздействие или засягане, но не и налозите или данъците, с които се облагат незамърсяващите енергии и които на първо място са предназначени за набиране на бюджетни приходи?

**Преюдициално запитване, отправено от Административен съд - Варна (България) на 20 април 2016
година – „МИП-ТС“ ООД/Началник на Митница Варна**

(Дело C-222/16)

(2016/C 243/22)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд - Варна